

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE NEBA *Nedjelja, 31. svibanj 2020* [\[Multimedia\]](#)

Duh Sveti je vatra koja spaljuje grijehe i čini nas novim ljudima

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Sad kad je trg otvoren možemo se vratiti. To je užitak!

Danas slavimo veliki blagdan Duhova, u spomen na izlivanje Duha Svetoga na prvu kršćansku zajednicu. Današnje Evanđelje (usp. *Iv* 20, 19-23) vraća nas na uskrсну večer i pokazuje nam uskrsllog Isusa koji se pojavljuje u dvorani Posljednje večere gdje su se učenici sklonili. Bojali su se. „Stane u sredinu i reče im: ‘Mir vama!’“ (r. 19). Te prve riječi koje je izgovorio Uskrsli Gospodin: „Mir vama“ treba smatrati nečim što je više od pozdrava: one izražavaju oprostjenje, oprostjenje dano učenicima koji su ga – to je istina – bili napustili. To su riječi pomirenja i oprostjenja. I mi također, kad želimo mir drugima i opraštamo i ujedno tražimo oprostjenje. Isus nudi svoj mir upravo tim učenicima koji se boje, kojima je teško povjerovati onome što su vidjeli čak i svojim vlastitim očima, to jest prazan grob, i podcjenjuju svjedočanstvo Marije Magdalene i ostalih žena. Isus oprašta, uvijek oprašta i nudi mir svojim prijateljima. Ne zaboravite to: Isus se nikad ne umara praštati. Mi smo ti koji se umorimo tražiti oprostjenje.

Opraštajući i okupljajući učenike oko sebe, Isus ih čini Crkvom, *svojom* Crkvom, koja je pomirena i zajednica spremna za poslanje. Pomirena i spremna za poslanje. Kad neka zajednica nije pomirena nije pripravna za poslanje: spremna je za raspru unutar sebe same, spremna je za unutarnje [rasprave]. Susret s uskrslim Gospodinom stubokom mijenja živote apostolâ i pretvara ih u hrabre svjedoke. Naime, odmah nakon toga kaže: „Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas“ (r. 21). Iz tih je riječi jasno da su apostoli poslani produžiti isto poslanje koje je Otac povjerio Isusu. „Šaljem vas“: nije vrijeme da budete zaključani niti za žaljenje: žaliti za „dobrim vremenima“, vremenima provedenim s Učiteljem. Radost uskrsnuća je velika, ali to je radost koja se širi, koja se ne smije zadržavati za sebe, treba je davati. U nedjeljama uskrsnoga vremena najprije smo slušali o toj istoj zgodi, zatim o susretu s učenicima iz Emausa, zatim o dobrom pastiru, opraštajne govore i obećanje Duha Svetoga: sve je to usmjereno na jačanje vjere učenikâ – i naše također –

s obzirom na poslanje.

Kako bi potaknuo to poslanje, Isus daje apostolima svojega Duha. U Evanđelju se kaže: „dahne u njih i kaže im: ‘Primate Duha Svetoga’“ (r. 22). Duh Sveti je vatra koja spaljuje grijehe i čini muškarce i žene novim ljudima; to je vatra ljubavi kojom će učenici moći „zapaliti“ svijet, one ljubavi pune nježnosti koja najviše ljubi malene, siromašne, isključene... U sakramentima krštenja i potvrde primili smo Duha Svetoga s njegovim darovima: to su mudrost, razum, savjet, jakost, znanje, pobožnost, strah Božji. Ovaj posljednji dar – strah Božji – upravo je suprotan strahu koji je ranije paralizirao učenike: to je ljubav prema Gospodinu, to je sigurnost u njegovo milosrđe i njegovu dobrotu, to je pouzdanje da možemo krenuti u smjeru koji je On pokazao pri čemu nam nikad neće biti uskraćena njegova prisutnost i njegova potpora.

Blagdan Duhova obnavlja svijest da u nama prebiva životvorna prisutnost Duha Svetoga. On i nama daje hrabrost da izađemo iz zaštitnih zidova naših „dvorana Posljednje večere“, malih skupina, da se ne predajemo mirnom životu i ne zaključavamo u besplodne navike. Uzdignimo sada svoje misli Mariji. Ona je bila tamo, s apostolima, kad je došao Duh Sveti, bila je protagonistica s prvom zajednicom zadivljujućeg iskustva Pedesetnice, i molimo je da izmoli za Crkvu žarki misijski duh.

Nakon Regina Caeli

Draga braćo i sestre,

Sinoda o Amazoniji završila je prije sedam mjeseci. Danas, na blagdan Duhova, zazovimo Duha Svetoga da podari svjetlo i snagu Crkvi i društvu u Amazoniji koja je izložena teškoj kušnji pandemije. Mnogo je zaraženih i mrtvih, također među domorodačkim narodima, koji su posebno ranjivi. Po zagovoru Marije, Majke Amazonije, molim za najsiromašnije i najnezaštićenije iz te drage regije, ali i za one iz čitavoga svijeta, i apeliram da nikome ne uzmanjka zdravstvena skrb. Treba liječiti ljude, a ne štedjeti za ekonomiju. Liječiti ljude koji su važniji od ekonomije. Mi ljudi smo hramovi Duha Svetoga, ekonomija nije.

Danas se u Italiji obilježava Nacionalni dan pomaganja u cilju promicanja solidarnosti prema bolesnima. Ponavljam svoju zahvalnost onima koji su, posebno u ovom razdoblju, pružili i pružaju svoje svjedočanstvo za bližnjega. Spominjem se sa zahvalnošću i divljenjem svih onih koji su dali svoje živote pomažući bolesnicima u ovoj pandemiji. Pomolimo se u tišini za liječnike, volontere, medicinske sestre i tehničare, sve zdravstvene radnike i mnoge koji su dali živote u ovom razdoblju.

Svima želim ugodnu nedjelju Duhova. Svjetlost i snaga Duha Svetoga toliko su nam potrebni! Crkva to treba kako bi hodila složna i odvažno svjedočeći Evanđelje. I čitava ljudska obitelj to

treba da izađe iz ove krize više ujedinjena, a ne više podijeljena. Vi znate da se iz krize kao što je ova ne izlazi isti kao prije: izlazimo ili bolji ili gori. O, kad bismo bar imali hrabrosti da se promijenimo, da budemo bolji, da budemo bolji nego prije i da možemo pozitivno izgrađivati svijet nakon krize pandemije!

Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja, na trgu!